

En kort förklaring öfwer Johannes uppenbarelse samt huru man kan rättfärdig...

Berggren, Anders,

73 Cg Br.

En kort förklaring öfwer
Johannes Uppenbarelse
 samt
 huru man kan rättfärdig warda wid
Christi Domstol.

Gud säger uti Esaias 41 träd fram och tala. Låt oss gå till rätta med hwar annan; åter säger Han: Jag utstryker dina öfwerträdelse för min skuld, och kommer dina synder icke mer i hog. Drag mig till minnes, låt oss gå med hwarannan till rätta, säg huru du will rättfärdig warda Es. 43: 25, 26 och det Gud bjuder får icke underlåtas, ty den som wet sin Herras wilja och icke gör derefter, han är dubbelt straff wärd.

Aldrig kan någon rätt fättas eller dom hållas, då ingen åklagare finnes, då ingen för brott är anklagad, eller till rätten infallad, då är ingenting att döma om; utan åklagare kan ingen sak afgöras. Wi läsa uti Joh. 8 huru de Skriftlärde och Fariseer kommo till Jesus med en qwinna som war beslagen med hor; desse woro af djefwulen uppsatte och beredde att föröfwa dråpet på henne; men då Jesus sade: Swilken af eder utan synd är, kaste första stenen på henne, ty Jesus wiste att de woro större syndare, än qwinnan som anklagad war, och detta skar dem i deras hjertan, och samwetet öfvertygade dem derom, och de måste fly den ene efter den andre och lemna qwinnan allena, då sade Jesus hwar äro dine åklagare, hafwer ingen dömt dig. Ty då åklagarne woro borta, kunde ingen dom verkställas, eller fällas, isynnerhet af Jesu mun, ty Han dömer ingen.

Det är aldeles omöjligt för en domhafwande,

att dömma och sätta rätt, ransaka och afgöra något mål, då ingen twistefråga uppstått, ingen rätt begärit, ingen för brott anlagad, då är omöjligt att döma. Lika omöjligt för Jesus att komma, med sina helige män, som skola döma när rätten skall afgöras, om icke någon begärit honom, samt klagat, att han lider af sin wederpert och fiende; dertföre har Gud låtit skrifwa Rissens bok, som innehåller både klagan och det lidande och förföljelse, som Guds barn här måste widkännas, — och uti densamma är satan kallad och stämb till domstolen, med påstående om laga ansvar för det han pinte, plågade och dödade Guds egen Son samt bedrager hela werlden. Jesus är min broder, och hwarken Gud eller någon menniska kan förmena mig, att söka hämb och straff, på den som war wäl- lande till min broders, ofsyldiga lidande och död. Aldrig i werlden, kan någon sak, wara mera i werde maktpåliggande, klar och rättwis, samt med lag och sanning förenad, än den jag har att föra.

Det är ju en sanning att satan for in uti Judas samt hela skaran, och Jesus måste fram för domen och bles dömd, att korsfästas. Han måste bära sitt kors, och fastspikas på det, och pinas och dö. Detta skall satan aldrig komma lyckeligt ifrån, — nej, han skall i den brinnande sjön.

Gud utgaf en lag, hwari han förbjuder dråp, och wår swenska lag förbjuder äfwen dråp samt tjufnad och bedrägeri. Nu har han brutit både Guds och Konungens lag. Gud säger låt oss gå till rätta med hwarannan och säg huru du will rättfärdig warda, detta måste wara en rättfärdig sak att komma fram med, hwilket Gud räknar för rättfärdighet, och alla de som tror den Heliga Skrift, samt medafwer, att detta är en rättfärdig sak, han är rättfärdig i tid och ewighet.

Nu frågar jag om icke Jesus har lidit döden för alla menniskor, och Gud skapat oss alla, och hwem kan motsärida detta, — alltså måste det wara rättwist att Han får det honom tillhörere; och derföre begär jag wid domstolen, att rätten måtte ålägga satan att bringa fram alla som äro i hans wäld, den dagen.

Gud beklagar sig för Gatas, att det är ett be-
röfwadt folk; de äro allesamman, besnärde, uti kulor
och bortgömde i fångahus; 42: 22. Nu har jag kom-
mit på spåret, och fått reda på en mörbare, röfware
och bedragare, som heter Satanas eller Djefwul, och
det måste wara denne, som har bortgömt Guds folk,
uti kulor och fångenskap. Denue måste man hålla ef-
ter, ja han skall icke så lätt slippa undan. Lagen sä-
ger, då man får reda på en tjuf och röfware, får han
icke slippa med mindre han återlemnar det stulna, och
sedan straffas efter hwad lag förmår; och sedan jag
fått denne under lagen, och får honom fram för dom-
stolen, skall samma lag döma efter som yrkat är uti
Liffens bok. Guds wisdom är en galenskap för werl-
den, — och werldens wisdom är en galenskap för
Gud; jag skall omintetgöra de wisas wisdom och de
förståndigas förstånd, skall jag förkasta; Gud hafwer
gjort denna werldens wisshet till en galenskap, men
det som galeat är för werlden, hafwer Gud utwalt,
1 Corinter 1: 18, 19, 27.

Nu tycker werlden och den ondes barn, att det
är orätt, och en galenskap, att stämma Satan till
domstolen, — men det är ingen orätt ingen gale-
skap. Ty här finnes ingen annan utwäg, för att
återfå det som bortröfwadt är, och det är efter Guds
wisshet förordnat, och Herren säger: Låter eder sak
komma fram, Gs. 41: 21.

Jesus säger: Jag är icke sänd utan till de bort-
tappade får af Israels hus. Om wi nu märker noga

efter Jesu ord, war han icke kommen för wår skuld allena, utan endast för de som förlorade woro före Jesu födelse; äfwen säger han: Jag hafwer och andra får, som icke äro af detta fårahuset, dem måste jag och draga härtill, och det skall warda ett fårahus och en herde, Joh. 10.

Jesus liknar menniskan wid får, äfwen i Lifvens bok, — Gud lät icke sin son födas, lida och dö, utan för alla menniskors frälsnings skull, hwilket han gaf tillkänna, just samma timma Jesus föddes i Betlehem; Si jag bådär en stor glädje, hwilken allt folk wedersaras skall Luc. 2: 10 och på det att alla menniskor skola komma i åtnjutande af denna glädje, fins intet annat råd än stämna rövaren och bedragaren för rätta, som skett är, och detta war Guds wisa uträkning långt före Jesu födelse. Jesus liknar menniskorna wid får, och det skulle vara en stor galenskap, att stämna får till en domstol, äfwenledes skulle det vara en stor galenskap af Gud, om han skulle kalla menniskorna till rätten, och för en domstol, då hon icke förstår att swara mer än ett får; och derför äro menniskorna, uti Lifvens bok, endast kallade såsom wittne wid Christi domstol, men Satan gör mig den swårigheten, att jäfwa dem alla, men ära ware Gud, jag wet twenne oswan ifrån, som han icke jäfwa kan, ty utan witne kan ingen sak afgöras; djefwulen är swår att strida emot, och utan laga skäl kan ingen domstol fälla en mördare och bedragare till wälförtjent straff.

Herren säger låt oss gå till rätta med hwarannan, här behöfwer jag inga wittnen, men han säger drag mig till minnes och säg huru du will rättfärdig warda; Gud är rättfärdig, och det är honom behagligt att komma fram med en rättfärdig sak.

Om en saksförare icke framhåller det rätta och sanna, som till målet hörer och han önskar winna,

kan en domare aldrig fälla någon rätt dom, och således måste jag framhålla wid domstolen, hos min Herre och min Gud, om det är rätt, att jag skall förlora den härlighet och paradiset som våra stamförfädrar måste asträda, icke war det mitt fel, icke kunna deras efterkommande lida för deras förseelse, icke kunna wi förlora det som war ämnadt åt oss, nej wißt icke. Nu är frågan om det arfwet kan rättwisligen återfås; Jag är den förste, du Herre, som gör anspråk häröf, — men sedan äro wi många. Här kommer tolf tusen af Israels släkt och tolf tusen i hwarje släkt, och sedan en stor skara som ingen räknat kan, och alla påstå de hafwa samma rätt att fordra, — och efter lag och billighet kan det oss icke fränkännas; — icke nog härmed, du Herre, utan wi fordra kläder, ty wi hwarken kunna eller wilja wara nakne, derföre måste du skaffa oss kläder, och det är skrifwet att wi skola wara klädde uti sida och wita kläder och palmor i händerne, som skall blifwa en prydnad för Gud och lammet, och då skola wi tacka och prisat Gud ifrån ewighet till ewighet, och du skall wara vår Gud och wi ditt folk, — och detta blifwer min anhållan wid domstolen, som icke är anført i Liffens bok. — Jesus uppenbarade sig för Johannes på ön Patmos, och då bles han wisad huru Guds folk skola blifwa klädde, samt huru det skall tillgå, wid Jesu ankomst, på den yttersta dagen, och han fick se de tjugosyra älste, samt Honom, som satt på stolen, med boken i handen, och den war skrifwen innan och utan, men den war beseglad, hwarföre Johannes grät swärligen, att ingen, i himmelen eller på jorden, fans wärdig att upplåta boken och se på henne. Ty han wißte att ingen frälsning kunde ske, utan med denna bok. Widare fick han se de döda stå i Guds åsyn, och böckerna woro upplåtna, och en annan, som är Liffens

bof, och de woro dömda efter som skrifwet war i böckerna, och hafwet gaf igen de döda som deruti woro, och döden och helwetet gifwo igen de döda, som uti dem woro 20: 12 och det Johannes såg, måste owilförligen gå i fullbordan.

Jesus säger: Beder att edor flykt sker icke om wintren Math. 24: 20 och detta är något som icke borde förglömmas, äfwen att Gud wille förforta de swåra dagar, som snart komma skola, ty annars wärdet intet lött frälst, 22. Menniskorna bedja om syndaförlåtelse endast, och detta är ett öfwerflöd, ty den war tillgifwen före Jesu födelse och hans döb. Herren säger: Om edra synder woro blodröda skola de wara snöhwita Ef. 1: 18, dina misgärning är förlåten af Herrans hand för alla dina synder, 40: 2, jag utstryker dina öfwerträdelse Ef. 43: 25.

Jesus säger all synd blifwer menniskan förlåten Math. 12: 31. Men säga något emot den Helige Ande, skall icke förlåtas i denna eller tillkommande werlden.

Nu har Jesus sändt sin Heliga Ande till jorden, efter sitt gifna löfte då han sade: Jag skall sända eder hugswalaren och sanningens anda, han skall leda eder uti all sanning, han skall icke tala af sig sjelf, utan det han hörer skall han tala och taga af mitt och förkunna eder Joh. 16. Gud sjelf har gifwit samma löften 5 Mooseb. 18: 18. Den som nu icke tror Jesu ord, utan gör spe och förakt samt säger något emot detta hans sändebud, som är sanningens anda, den kan Jesus aldrig förlåta. Dersför säger han: När sanningens anda kommer, skall han straffa werlden för synd, ty de tro icke på mig Joh. 16: 8.

När Jesus måste fram för Pilati domstol, gaf Satan sin anda på Judas och hela skaran. Nu kan icke Satan förbjuda Gud att gifwa sin anda åt en

menniska, när djefwulen och hela werlden skola fram för Christi domstol, och det är sagt och skrifwet Es. 42. Han skall utföra domen till en seger Math. 12: 20 detta kan Satan icke förbjuda, men människorna wilja förbjuda det, om de kunde, och detta är den swåraste synd, som i werlden blifwit begången.

Jesus säger till de skrifslärde och motståndare att publikaner och sköför skola gå in i Guds rike för än J. Hwad menar Jesus härmed, då han säger de skola gå, meningen är den att wi skola warda honom lika, och med kropp och själ gå in i herrligheten. Ty en ande kan icke gå, utan den far, och derföre säger han ingen far upp i Himmelen utan den som for neder af Himmelen.

Nu beder jag dig, Herre Jesus, kom snart, ja om möjligt wore, innan wintren inbryter, jag är i stor strid och betryck, samt wäntar efter din ankomst, du wet här är mycket att göra och uträtta, som icke kan ske på flera år — och fins här någon människa på jorden eller Satan från helwetet som kan förbjuda dig att komma, så wisa den på mig, jag är beredd att swara på allt hwad han kan förebära, ja, kom du afgrunds förste, du är wälkommen om det är natt eller dag, gör mig lika. Du wet jag stämt dig till domstolen, och der får du höra ord men unga wisor, men har du något att anmärka mot mig, må du i sinna dig förut, jag hjuder dig. Du har gladt dig åt de orden som Jesus förkunnade, dagen före sin död och är skrifwet i Math. 25: 46. Men si det har blifwit ändrat uti Liffens bak, och detta kunde du icke med hela din magt hindra, din förbannade bedragare. Jag wet du har bedragit våra bibelskrifware, som du nog skall få höra wid domstolen.

Utskade wän och läsare, warer icke satans medhällare. Låter honom icke bedraga eder med och wantro.

Tro bibelen och Jesu ord, så skall hvarken döb eller dom skada eder, hwilken som tror på Honom, han warder icke dömd Joh. 3: 18. Sannerligen säger jag eder, hwilken som hör mitt tal, och tror Honom, som mig sändt hafwer, han hafwer ewinnerligt lif, och kommer icke i domen, utan är gånge ifrån döden till lifwet Joh. 5: 24 och det är Jesu högsta önskan om Han kunde finna tro på jorden när Han kommer, ty Han hafwer icke lust till någon menniskas döb, för Gud är icke de dödas Gud utan de som lefwande äro och han har öfwerwunnit döden och djefwulens wåld för alla de som tro.

Gud will att alla skola frälste warda och till sanningens kunskap komma. Lycklig är den menniska, som kunde förstå och begripa huru wäl Gud har beredt menniskors frälsning uti lifsens bok, då skulle hon finna en obeskriflig glädje, som icke kunde med guld eller silfwer betalas, ty Jesus säger: Himmel och jord skola förgås, och då förgås äfwen all werldens rikedom, men den glädjen warar ewinnerligen. Mine ord skola icke förgås, säger Jesus, ty alla hans ord skola fram på dombordet. Menniskorna läser men de förstå inte. Läsa och icke förstå, det är lifsom plöja men inte så, om icke man betraktar och förstår ordets mening, och lefwer derefter, kan läsningen ingen nytta föra med sig.

Jag är medellös och derföre hindrad att uttyda och förklara alla de ord och lifuelser, som Jesus talade då Han wandrade såsom menniska på jorden.

Jesus liknar sin ankomst wid ett bröllop och fem wisa och fem säwiska jungfrur Math. 25 och Gud gifwe jag kunde finna åtminstone fem wisa i Jesu namn.

Anders Berggren.

Pris: 5 öre.

Göteborg, tryckt hos Anders Lindgren, 1873.